

Een Groener Groen

Mike Van Acoleyen, *Een groener groen*, 2014, *bravenewbooks.nl*

Het boek *Een groener groen* van Mike Van Acoleyen is een verzameling van voornamelijk kortere teksten en artikels over groene politiek. Er zit al eens een kort gedicht of een verhaal tussen, maar alle gaan ze over sociale, economische en ecologische kwesties die in onze samenleving spelen. De oplossingen die aangereikt worden zijn radicaal en vanuit sociaal-ecologisch perspectief geformuleerd. Maar — zo volgens de auteur — zowel het sociaal-ecologische aspect als het radicale karakter zijn nodig. Hard nodig.

Van Acoleyen is lid van de politieke partij Groen en wil met deze bijdragen onder andere zijn partijgenoten aanzetten om te blijven gaan voor een radicaal sociaal-ecologische koers en een doorgedreven basisdemocratische organisatie. Geen toegevingen en geen verlies aan felheid en authenticiteit en reële inspraak van de gewone leden. Net deze karakteristieken, aldus de auteur, maken van Groen een unieke partij in het politieke landschap. Het boek is weliswaar niet enkel leeswaardig voor Groen-leden. De bijdragen zijn alle ook niet partijpolitiek.

Van Acoleyen verwoordt het duidelijk en sterk — dat is het minste wat je kan zeggen. Het bij wijlen pamflettistische karakter is zo bedoeld. Met het hart op de juiste plaats stelt Van Acoleyen de zaken op scherp, wanneer hij bijvoorbeeld de dotaties aan familieleden van het Belgisch koningshuis wat uit de wind plaatst, want nog eerder moeten we de zitpenningen van bestuurders van allerhande bedrijven als NMBS, BPost, Infrabel, Belgacom enzovoorts aanklagen. Dit zijn uitzinnige vergoedingen, voor ondemocratisch aangeduide functionarissen, die niet in verhouding staan — of zelfs maar kunnen staan — tot de geleverde diensten.

De lijn in de verschillende bijdragen (waarvan *Over schaaamsternen en havens als kankers* eerder al in Oikos verscheen) zit hem in een onverhuld pleidooi om het roer om te gooien en het dolgedraaide consumptiekapitalisme vaarwel te zeggen en resoluut te kiezen voor een economie op mensenmaat. Een economie voor de mens, waar we werken om te leven en niet omgekeerd. En dit wordt dan eens toegepast op de verschillende behandelde dossiers en thema's. Op kunstgras, op het ACW en de Arcopar-affaire, op Delhaize, op afvalbeleid in Algerije, op voedselverspilling, op de files, en ga zo maar door. Een heus pak van Sjaalman.

Een groener groen is een prikkelend boek dat ons voor een keuze plaatst en aanzet om te kiezen. Kiezen om het anders te doen. Voor politiek activisme. Geplaatst naast de lippendienst en de sociale afbraak die vandaag politieke realiteit zijn, is dit boek een verfrissende verademing.

Bruno Mostrey

Excerpt: Btw voor elektriciteit naar beneden, een sociale maatregel?

Populair is de maatregel alvast wel. Johan Vande Lanotte, keizer van Oostende en groot sociaal denker, heeft het licht gezien. Laat ons de btw op elektriciteit verlagen, en zo iedereen tevreden maken. De kosten gaan omlaag voor allen. Als dat geen sociaal initiatief is! En omdat iedereen wat minder moet betalen voor de stroom, heeft men wat meer geld over om de economie te doen draaien met andere uitgaven. Twee keer gewonnen.

Helaas, zoals vaak bij dergelijke aantrekkelijke ideeën, moet je twee keer nadenken. Het hoofddoel van die maatregel is immers ervoor zorgen dat de index niet te veel stijgt. En dus ook dat het loon van de mensen niet te veel stijgt. Qua koopkracht

gaat er uiteindelijk niemand op vooruit. Wat je wint op je factuur verlies je in je loonzakje. En daar zit het angeltje. Btw is in feite een heel eerlijk soort belasting. Hoe meer je verbruikt, hoe meer je consumeert, hoe meer je betaalt. Btw is een belasting die berekend wordt aan de kant van de uitgaven. Maar een index die niet stijgt, dat voel je vooral aan je loon, aan de kant van de inkomsten. En of je nu een big spender bent of integendeel heel zuinig op je stroom, je voelt de impact en je kan er niets aan doen. Een goeie zaak voor de grote uitgevers, voor hen daalt de last relatief meer ten opzichte van de zuinigen met eenzelfde budget. Een herverdeling, van allen naar de grotere verspillers.

Wie wint er nog? De bedrijven, zij hoeven de lonen van hun personeel niet aan te passen aan de levensduurte. En aangezien de staat geen minder-opbrengsten kan dragen, zal men het geld wel elders moeten halen, bijvoorbeeld bij de ambtenarenlonen die niet stijgen met de index. Een herverdeling van de ambtenaren naar de bedrijven?

En ten slotte, wie heeft er het meeste baat bij dat de stroom goedkoper wordt? De elektriciteitsbedrijven. Die zitten immers helemaal niet te wachten op een bevolking die op de teller let, die bezuinigt en spaarzaam met energie leert omgaan. Maak de stroom wat goedkoper, via een wettelijke ingreep en voor allen tegelijk, zodat ze geen concurrentierattenkoers moeten vrezen. En de mensen zullen misschien al eens eerder wat meer verbruiken. Wie was er alweer tussen 2007 en 2010 voorzitter van de elektriciteitsmaatschappij Electrawinds? Ofwel zoek ik het te ver, ofwel is het Vande Lanotte die geen twee maar drie keer heeft nagedacht.

De kostprijs van stroom heeft een belangrijke betekenis. Ze zet aan tot zuinig energiegebruik, goed voor de natuur. Meer zelfs, noodzakelijk voor het behoud van ons klimaat. Maar van groene argumenten heeft men bij de sp.a nog niet te veel

gehoord. Stroomverbruik aangemoedigd (dank u Johan), zonnepanelen ontmoedigd (dank u Freya), en ook de ecocheques weg (dank u opnieuw Johan). Rood en groen zijn duidelijk twee verschillende kleuren, ik laat me daar alvast niet meer aan vangen. En wat Vande Lanotte betreft, volg het geld en je ziet dan wel wat de eigenlijke bedoeling is, zelf van mooie populair klinkende ideeën.

Bio

Mike Van Acoleyen is geboren in Dendermonde in het jaar 1968, en woont vandaag met Heidi en zoon Brendan in Ingelmunster.

Mike is afvalexpert en werkt als projectleider bij ARCADIS Belgium, voornamelijk op beleidsstudies rond afval en materialen voor de Europese Commissie en andere overheden. Vanuit de samenwerking met buurtcomités en milieuraden sloot Mike zich in 2005 aan bij de partij Groen, richtte een lokale afdeling op en werd eerst streek- en nadien provinciaal voorzitter.

Vandaag legt Mike zich als basismilitant toe op technische steun bij milieudossiers en op een rol als blogger en essayist. Mike publiceerde al eerder bij Kluwer het boek *Afval en materialen, een gegidste wandeling door een kleurrijk milieudomein* en was co-auteur van *De Europese milieuwetgeving en haar omzetting in het Vlaamse Gewest* en van het Plan C e-book *Product=> dienst*. Met de roman *De Steen van Brunhilde*, uitgegeven bij bravenewbooks, waagde Mike zijn eerste stappen in het fictiegenre.

Een Groener Groen is een bundeling van ideeën, blogs, essay, verhalen en poëzie rond ecologisme als ideologie, en is *print-on-demand*, te bestellen via bol.com of bij de auteur (€ 15).